

2. Es modifica el quart paràgraf de la norma segona, apartat 1, de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«A estos efectos, s'entendrà per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la seua relació laboral i no havent-hi raó objectiva que la impedisca, decidix posar-li fi. Es presumirà que el cessament en la relació laboral es va produir de manera involuntària quan l'extinció s'haja produït per alguna de les causes previstes en l'article 208.1.1 d'esta llei.»

Disposició addicional tercera. *Comptes de la Seguretat Social.*

Es modifica l'article 94 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, de manera que l'actual contingut del dit article passa a constituir el seu apartat número 1 i s'addiciona un apartat 2 amb la redacció següent:

«2. S'autoritza el ministre de Treball i Assumptes Socials perquè puga disposar la no-liquidació o, si és el cas, l'anul·lació i la baixa en comptabilitat de totes aquelles liquidacions de les quals resulten deutes inferiors a la quantia que s'estime i es fixe com a insuficient per a la cobertura del cost que l'exacció i la recaptació d'esta representen.»

Disposició addicional quarta. *Contractació en la Seguretat Social.*

Es modifica l'article 95 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, a fi d'addicionar-hi un nou paràgraf e) amb la redacció següent:

«e) La situació d'estar al corrent en el compliment d'obligacions amb la Seguretat Social requerida per a contractar amb les Administracions Públiques pel paràgraf f) de l'article 20 de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques serà, així mateix exigible per al cobrament del preu del contracte i durant la vigència d'este.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposen al que estableix esta llei i, expressament, les següents:

- L'article 76 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.
- La disposició addicional catorze de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.
- Els articles 2 i 3 del Reial Decret Llei 1/2000, de 14 de gener, sobre determinades mesures de millora de la protecció familiar de la Seguretat Social.
- Els articles 153 a 159, ambdós inclusivament, del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Disposició final primera. *Disposicions d'aplicació i desplegament.*

S'autoritza el Govern per a dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'esta llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el dia primer del mes següent al de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte el que estableix en els seus articles 3, 4, i 5, que entraran en vigor el dia primer del sext mes següent al de la dita publicació.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 10 de desembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22717 LLEI 53/2003, de 10 de desembre, sobre ocupació pública de discapacitats. («BOE» 296, d'11-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'accés de les persones amb discapacitat a l'ocupació pública en les distintes Administracions públiques continua oferint un panorama descoratjador.

Encara que hi ha un mandat legal explícit i molt clar en la Llei de la Funció Pública la realitat és el lamentable incompliment d'este.

Segons dades facilitades pel Govern, com a resposta a una pregunta realitzada pel Grup Parlamentari Socialista, en els anys 2000 i 2001 s'estima que el nombre de persones amb discapacitat que van arribar a aprovar en les distintes convocatòries per a funcionaris de l'Administració General de l'Estat oscil·laven entorn del 0,2 per 100. L'Estat va convocar un total de 94 places per a persones amb discapacitat en eixos exercicis, però únicament es van cobrir 10 places per persones amb un 33 per cent o més de minusvalidesa. Des de l'Executiu s'indica que el nombre d'aspirants discapacitats és molt reduït, a pesar que l'any 2000 es van presentar 129 persones amb un 33 per cent o més de minusvalidesa per a 44 places oferides.

En suma, les persones amb discapacitat es veuen sotmeses a importants barreres per a accedir a l'ocupació pública, obstacles que no són justificables perquè l'activitat dels servicis públics és perfectament compatible amb la capacitat i la formació de les persones amb discapacitat.

Se sap, per la llarga experiència de l'aplicació de la disposició addicional d'enou de la Llei 23/1988, de 28 de juliol («En les ofertes d'ocupació pública es reservarà una quota no inferior al 3 per cent de les vacants per a ser coberta entre persones amb discapacitat de grau igual o superior al 33 per cent, de manera que progressivament s'arribe al dos per cent dels efectius totals de l'Administració de l'Estat, sempre que superen les proves selectives i que, en el seu moment, acrediten

el grau indicat de discapacitat i la compatibilitat amb l'acompliment de les tasques i funcions corresponents, segons es determine reglamentàriament»), que establir simplement una quota de vacants en les ofertes d'ocupació pública i un objectiu d'arribar progressivament al dos per cent dels efectius totals de l'Administració no siga suficient perquè la dita meta s'aconsegueisca.

La Directiva 2000/78/CE del Consell, de 27 de desembre de 2000, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació, obliga que la nostra legislació prohibisca la discriminació en l'ocupació per diversos motius, entre els quals s'inclou la discapacitat, perquè promoga mesures positives d'igualtat d'oportunitats i l'adopció d'ajustos raonables que remoguen les barreres o obstacles en l'accés a l'ocupació i en les condicions de treball en tot tipus d'ocupació, inclosa la integrada en l'Administració pública. Continua sent necessari garantir la realització de l'objectiu d'aconseguir el dos per cent dels seus efectius elevant-se la quota de places oferides per la constatació de la insuficiència de la quota actual i el baix nombre de places que es convoquen, tal com ha sigut ja proposat en molts països del nostre entorn, així com en els distints informes que respecte d'això han sigut elaborats pel CERMI, el Reial Patronat, el defensor del Poble i el mateix dictamen del Consell d'Estat al projecte de Llei de l'Estatut Bàsic de la Funció Pública que es va tramitar en la passada legislatura.

Article únic. *Modificació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.*

Es modifica la disposició addicional dènou de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, en la redacció donada a esta per la Llei 23/1988, de 28 de juliol, la qual tindrà el contingut següent:

«En les ofertes d'ocupació pública es reservarà una quota no inferior al cinc per cent de les vacants per a ser cobertes entre persones amb discapacitat el grau de minusvalidesa de les quals siga igual o superior al 33 per cent, de manera que, progressivament s'arribe al dos per cent dels efectius totals de l'Administració de l'Estat, sempre que superen les proves selectives i que, en el seu moment, acrediten l'indicat grau de minusvalidesa i la compatibilitat amb l'acompliment de les tasques i funcions corresponents, segons es determine reglamentàriament.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions d'igual rang o inferior que s'oposen a allò que estableix esta llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 10 de desembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22718 *CORRECCIÓ d'errors de la Llei 25/2003, de 15 de juliol, per la qual s'aprova la modificació del Conveni Econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra.* («BOE» 296, d'11-12-2003.)

Advertit error en la Llei 25/2003, de 15 de juliol, per la qual s'aprova la modificació del Conveni Econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra, publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 169, de 16 de juliol de 2003, es procedix a efectuar l'oportuna rectificació:

En la pàgina 27.736, segona columna, article 65, apartat 1, en la fórmula on diu:

$$d'' = \frac{V'' - F'' - E'' + I''}{V - F - E + 1}$$

Ha de dir:

$$d'' = \frac{V'' - F'' - E'' + I''}{V - F - E + 1}$$

22861 *LLEI 54/2003, de 12 de desembre, de reforma del marc normatiu de la prevenció de riscos laborals.* («BOE» 298, de 13-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots el qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'11 de febrer de 1996 va entrar en vigor la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de Prevenció de Riscos Laborals. Esta llei, articulada sobre els principis d'eficàcia, coordinació i participació, al mateix temps que inspirada pels objectius de responsabilitat i cooperació, va complir l'exigència d'un nou enfocament normatiu dirigit a posar terme a la falta de visió unitària de la prevenció de riscos laborals en el nostre país, a actualitzar regulacions ja desfasades, a adequar la legislació espanyola a la legislació comunitària sobre seguretat i salut en el treball i a regular situacions noves no previstes amb anterioritat.

L'aplicació de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals, així com de les seues disposicions de desplegament o complementàries i la resta de normes relatives a l'adopció de mesures preventives en l'àmbit laboral, persegueix no sols l'ordenació de les obligacions i responsabilitats dels actors immediatament relacionats amb el fet laboral, sinó fomentar una nova cultura de la prevenció. D'esta manera, l'exigència d'una actuació en l'empresa desborda el mer compliment formal d'un conjunt de deures i d'obligacions, i requereix la planificació de la prevenció des del moment mateix del disseny del projecte empresarial, l'avaluació inicial dels riscos inherents al treball i la seua actualització periòdica a mesura que s'alteren les circumstàncies i varien les condicions de treball, així com l'ordenació d'un conjunt coherent i integrador de mesures d'acció preventiva adequades a la naturalesa dels riscos i el control de l'efectivitat de les dites mesures.